

WVV-CONFERENTIE VOOR DE WERKENDE JEUGD TE PRAAG (14-20 juli '58).

S a m e n v a t t i n g

Voor de eerste maal in zijn bestaan organiseerde het Wereldvakverbond, van 14 tot en met 20 juli jl. te Praag, een conferentie voor de werkende jeugd, die door 450 personen uit 65 landen werd bijgewoond.

Ondanks het vele voorbereidingswerk beantwoorde deze bijeenkomst niet geheel aan de verwachtingen. Een der doeleinden was de jeugdige werkers richtlijnen te verstrekken hoe zij zich dienen te organiseren om gezamenlijk hun eisen ingewilligd te krijgen. Hiervan is niet veel terecht gekomen. Slechts een der inleiders bracht deze aangelegenheid zeer terloops ter sprake.

De Nederlandse communistische vakbeweging, die er vooral de laatste jaren niet in is geslaagd de werkende jeugd tot meerdere activiteit te brengen, was niettemin vertegenwoordigd door twee 4-mansdelegaties, namelijk één van de "oude" EVC en één van de EVC-1958. Aangenomen wordt dat deze beide groepen in het kader van het EVC-conflict uit prestige-overwegingen tegenover het WVV er alles aangelegen was elk een delegatie af te vaardigen.

De conferentie mondde uit in het aannemen van een groot aantal besluiten in de vorm van resoluties, verklaringen, e.d.

Hierin zijn enkele vakbondspolitieke eisen voor de werkende jeugd opgenomen. Voorts was de besluitvorming gericht op politieke agitatie, afgestemd op de buitenlandse politiek van de Sowjet-Unie, zoals o.a. een veroordeling van de vestiging van raketbases, een aanbeveling tot instellen van een atoomvrije zone in Europa en een aanval op de Engels-Amerikaanse inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van de Arabische landen.

WVV-CONFERENTIE VOOR DE WERKENDE JEUGD TE PRAAG (14-20 juli '58).

Het Wereldvakverbond organiseerde voor de eerste maal in zijn bestaan een jeugdconferentie, die van 14 tot en met 20 juli jl. te Praag werd gehouden. Specifieke vakbondsproblemen van de werkende jeugd en "agressieve daden van de imperialistische westerse landen" hadden de speciale aandacht van inleiders en discussianten.

Voorbereiding.

Reeds sinds 1956 overwoog het Uitvoerend Bureau van het WVV de organisatie van een jeugdconferentie.

Op 12 april 1957 vond te Praag een voorbereidingsbijeenkomst plaats, waaraan werd deelgenomen door de leden van het WVV-jeugdbureau en vertegenwoordigingen uit de Sowjet-Russische, Chinese en Tsjechoslowaakse vakbeweging, de Franse vakbond CGT, de Italiaanse vakbond CGIL, de Oost-Duitse vakbond FDGB, en de EVC die vertegenwoordigd was door de ANJV-bestuurder R. J. WALRAVEN. Vertegenwoordigers van de communistische WFDY (World Federation of Democratic Youth) waren als waarnemers aanwezig. Besloten werd de conferentie in de tweede helft van 1958 te Praag te houden.

Het WVV tenslotte gaf op zijn 4e congres te Leipzig (21-25 oktober 1957) hieraan zijn fiat. Het richtte zich met een oproep tot alle jeugdige werkers om voorbereidingen te treffen voor de uitzending van delegaties naar de jeugdbijeenkomst. Aangenomen wordt, dat het WVV toen tevens besloot tot de samenstelling van een werkcommissie, die - toegevoegd aan zijn secretariaat - coördinerend moest optreden bij de voorbereidingswerkzaamheden. De leiding hiervan berustte bij de Fransman C. SALDUCCI.

Deze commissie kwam op 14 en 15 maart van dit jaar te Praag bijeen.

Op een zitting van het Uitvoerend Comité van het WVV te Boedapest (28 maart - 2 april 1958) maakte de WVV-secretaris Marcel BRAS de stand van het voorbereidingswerk aan de aanwezigen bekend.

In vrijwel alle landen werd door middel van publicaties en op communistische bijeenkomsten de jeugdconferentie gepropageerd en in de belangstelling aanbevolen.

Deelnemers.

De conferentie werd bijgewoond door ruim 450 deelnemers uit 65 landen.

Nederland was vertegenwoordigd met twee delegaties, namelijk één van de "oude" EVC en één van de EVC-1958.

De vertegenwoordigers van de "oude" EVC waren Lydia FERWERDA (20-5-1930), die de leiding van deze groep had, Nico EYSTEN (17-10-1934), Johanna G. de MOOY (5-5-1939) en Hans BLAAUW (15-11-1931). Lydia FERWERDA leverde ter conferentie een discussiebijdrage, die zij vóór haar vertrek in samenwerking met de EVC-secretaris Bertus BRANDSEN had opgesteld.

De gedelegeerden van de EVC-1958 waren M. ZINCKEN (2-6-36), P.C.de VROOME (10-2-1933), Cornelia S. SLAGT (23-1-1935) en C.P. van HATTEM (5-5-1930). Deze delegatie kreeg bij aankomst te Praag aan zich toegevoegd R.J.WALRAVEN (13-8-1930). Hij was reeds eerder vertrokken met enkele ANJV-ers, die hun vakantie in Tsjechoslowakije doorbrachten.

In dit verband moge ten aanzien van deze EVC-delegaties het volgende worden opgemerkt.

M.MEYER, hoofd van het Bureau Buitenland der EVC-1958 had zich in verbinding gesteld met de Tsjechoslowaakse ambassadeur om voor de 4 leden van deze groep visa te verkrijgen. Op een desbetreffende vraag van de ambassadeur deelde MEYER mede, dat zij alle vier lid waren van de EVC-1958. Hij voegde er evenwel aan toe, dat ook de "oude" EVC aan de conferentie wilde deelnemen. De voor deze vertegenwoordigers vereiste visa zouden, naar hij meende, buiten Nederland worden aangevraagd, bijvoorbeeld te Brussel, Parijs of Zürich. Naar aanleiding hiervan deelde de Tsjechoslowaakse ambassadeur hem mede, een telegram te zullen zenden aan zijn regering, waarin hij zou verzoeken de toegang tot Tsjechoslowakije te doen weigeren aan Nederlandse EVC-vertegenwoordigers, in het bezit van een niet in Nederland verstrekt visum.

Behalve delegaties van communistische vakbonden waren volgens communistische bron mede aanwezig delegaties van 11 vakbonden, aangesloten bij het sociaal-democratische IVVV (Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen) en een delegatie van een vakbond, aangesloten bij het ICV (Internationaal Christelijk Vakverbond). Mogelijk betreft het hier communistische leden, die aangesloten zijn bij een socialistische c.q. confessionele vakbond, omdat in hun land geen communistische vakorganisatie bestaat. Het meest waarschijnlijk is, dat zij op individuele basis en niet als officieel vakbondsvertegenwoordiger de conferentie bijwoonden.

Organisatie van de conferentie.

De leiding van de conferentie berustte bij een presidium, samengesteld uit leden van het WVV-secretariaat en de aanwezige delegaties. De communistische vakbeweging in Nederland kreeg daarin geen zitting. Mogelijk nam het WVV-secretariaat dit besluit omdat er een gespannen sfeer heerste tussen de delegaties van de "oude" EVC en de EVC-1958, die elkaar ter conferentie volkomen negeerden.

De algemeen-secretaris van het WVV, Louis SAILLANT, hield zowel de openings- als de sluitingsrede. Begroetingstoespraken werden uitgesproken door enkele Tsjechoslowaakse vakbondsvertegenwoordigers. Inleidingen werden gehouden door:

1. De Fransman C. SALDUCCI, een functionaris van de CGT;
2. De Japanner Hiroshi YAMAKAWA, bestuurder van de Japanse vakbond Sohyo; en
3. De Cubaan Lazaro PENA GONZALES, secretaris van het WVV.

SALDUCCI besprak de lonen, de beroepsopleiding en de sociale rechten van jonge werkers, in welk verband hij tevens hun strijd en die der vakbonden tegen discriminatie-maatregelen behandelde.

De Japanner hield zich bezig met de toekomst van jonge werkers en hun gemeenschappelijke strijd voor de verdediging van de vrede en tegen het gevaar van een atoomoorlog.

De WVV-secretaris tenslotte omschreef de taak van de vakbonden bij de organisatie van de eenheid van de jeugd en het aandeel van jonge werkers in de werkzaamheden voor en de versterking

van vakorganisaties.

Ter conferentie werd een aantal commissies samengesteld, namelijk een resolutiecommissie en drie commissies die verband hielden met de behandelde onderwerpen der genoemde inleiders. Dit waren de "commissie voor de algemene rechten van de jeugd", de "commissie voor de vrede" en de "commissie voor vakbonds-aangelegenheden".

Een lid van de EVC-1958-delegatie kreeg zitting in de "commissie voor de algemene rechten van de jeugd". De "oude" EVC was vertegenwoordigd in de "commissie voor de vrede".

Op 17 juli werd voor de gedelegeerden een toneelvoorstelling gegeven. De conferentie werd besloten met een massale openluchtdemonstratie in het Praagse park "Julius Fučík", gevolgd door een culturele avond met bal na.

Conferentiebesluiten.

Afgestemd op de gehouden inleidingen nam de conferentie een aantal besluiten. De resolutiecommissie maakte deze bekend in een eisenprogram, verklaringen, aanbevelingen e.d.

Enkele voorname punten uit het program van vakbondspolitieke eisen voor de werkende jeugd zijn:

het recht op arbeid, gelijk loon voor gelijke arbeid, een behoorlijke opleiding (zowel in als buiten de bedrijven), verkiesbaarheid in verschillende bedrijfscommissies van jeugdige arbeiders, handhaving van de 8-urige werkdag, verkorting van de werkweek met behoud van loon, extra betaling voor overwerkuren, het recht tot staken, vrijheid van organisatie, regelmatig geneeskundig onderzoek, kosteloze doktersbehandeling, verhoging van het aantal vacantiedagen, aansporing tot strijd tegen het sluiten van bedrijven en de werkloosheid en vrijheid van meningsuiting.

Behalve op vakbondspolitiek terrein was de besluitvorming van de conferentie voor een belangrijk deel gericht op politieke agitatie, zoals:

- een aanval op het gebruik van A- en H-bommen, dat naar communistische visie de dreiging van een nieuwe oorlog met zich meebrengt;
- een veroordeling van de vestiging van raketbases;
- een aanbeveling tot de instelling van een atoomvrije zône in Europa;

- een oproep tot het voeren van acties voor handhaving van de wereldvrede;
- de eis tot verkorting van de militaire dienstdiensttijd;
- een veroordeling van de Engels-Amerikaanse inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van Jordanië en Libanon;
- de eis tot onmiddellijke terugtrekking van buitenlandse militaire troepen uit de Arabische landen;
- een aanbeveling tot het houden van een topconferentie om de problemen in het Midden-Oosten tot een oplossing te brengen; en
- een oproep tot steunverlening aan volken, die strijden voor hun onafhankelijkheid.

Het WVV werd aanbevolen om:

- a. mogelijkheden te onderzoeken voor de organisatie van een vakbondsscholing in de loop van 1959 over de problemen van de jeugd;
- b. een 2e vakbondsconferentie voor jeugdige werkers te overwegen;
- c. de conferentiebesluiten ter kennis te brengen van het Internationaal Arbeids Bureau te Genève en de sociaal-economische Raad der Verenigde Naties.

Na de conferentie.

De delegatie van de "oude" EVC ontving een uitnodiging voor twee personen om na afloop van de conferentie een 14-daags bezoek aan Moskou te brengen. Zij was daar niet op ingegaan, mogelijk omdat haar delegatieleden op tijd in Nederland terug moesten zijn om hun werkzaamheden te hervatten. Een soortgelijke uitnodiging werd daarna gericht aan de EVC-1958. Vrijwel zeker is, dat één van hen daarvan gebruik maakte.

De Tsjechoslowaakse vakbond ROH verzocht de gehele delegatie van de EVC-1958 na de jeugdconferentie nog een week in Tsjechoslowakije te blijven. De delegatie kreeg desgevraagd hiervoor telefonisch toestemming van het verbondsbestuur in Nederland.

Beschouwing.

De langdurige en zorgvuldige voorbereiding van deze conferentie, alsmede de uitgebreide propaganda er voor, tekenen het grote belang dat het WVV aan deze jeugdbijeenkomst toekende. Ook de Wereld Federatie voor Democratische Jeugd - een andere communistische frontorganisatie - koesterde hoge verwachtingen van deze conferentie. In haar orgaan sprak zij de hoop uit dat de werkende jeugd daar voorlichting zou ontvangen omtrent nieuwe methoden van organisatie en het voeren van actie. De positie van de jeugdige arbeiders in de vakbeweging - een probleem waarmee de EVC, voor zover zij iets aan het "jeugdwerk" deed, voortdurend heeft gekampt - werd hier op internationaal niveau behandeld, zonder dat men er evenwel in slaagde nieuwe gezichtspunten naar voren te brengen of praktische richtlijnen betreffende de organisatie te geven. De inleider GONZALES - wiens onderwerp het meest op het organisatorische vlak lag - beperkte zich tot algemeenheden. Hij wees er alleen op, dat de vakbonden tot taak hebben jonge werkers aan te trekken door voor hun eisen te strijden en goede betrekkingen tussen volwassen en jeugdige arbeiders te stimuleren door het organiseren van sportevenementen, culturele avonden e.d.

Doch al heeft de conferentie in dit opzicht in onvoldoende mate aan haar doel beantwoord, toch heeft het WVV er wel mee bereikt, dat het "jeugdwerk" in de communistische vakbeweging nieuw leven werd ingeblazen of werd geïntensiveerd.

In ons land was door de EVC op dit terrein sinds 1955 generlei activiteit ontplooid. Op de hiervoren vermelde voorbereidingsvergadering (Praag 12-4-57) was zij niet in staat zich door een eigen geschikt jeugdlid te doen vertegenwoordigen en moest een beroep worden gedaan op de goede diensten van de ANJV-er WALRAVEN.

In verband met de komende conferentie besloot het verbondsbestuur der EVC in augustus vorig jaar het jeugdwerk weer ter hand te nemen. Het had evenwel weinig succes met zijn pogingen om jonge leden voor deze zaak te interesseren. Na het uitbreken van het conflict in de CPN en de daarop gevolgde scheuring in de EVC, is aan deze activiteit volledig een eind gekomen.

Het is dan ook opmerkelijk, dat zowel de "oude" EVC als de EVC-1958 er toch in geslaagd zijn zich elk met een viermans-delegatie op de Praagse conferentie te doen vertegenwoordigen. Waarschijnlijk zullen - juist in verband met het conflict - beide EVC-groepen, uit rivaliteit en uit prestige overwegingen tegenover het WVV, er alles op gezet hebben om een eigen delegatie samen te stellen.

Het is niet aannemelijk dat na deze conferentie de communistische vakbeweging in ons land er in zal slagen enige activiteit onder haar jeugdige leden te bewerkstelligen.

augustus 1958.